

پژواکی از اسرائیل: چرا نیتیناهو و بارک به جنگ رو آوردند؟

تامار گوزانسکی از سال ۱۹۹۰ الی ۲۰۰۳ نماینده حزب کمونیست اسرائیل در کنیسد (پارلمان اسرائیل) بود که رشته تخصصی اش، دانشمند امور اقتصادی است و امروز ۷۲ سال دارد. نبشته بی را که نظر فردی اش است از طریق اینترنت بدست نشر سپرده است که ما در اینجا با تلخیص اندک متن آنرا تقدیم خواننده گان عزیز می‌داریم:

«سینه های کشیده شان اهمیت بار جلوه می‌کرد: نخست وزیر بنجامین نیتیناهو و وزیر دفاع اهودبارک به رسانه ها و مردم آغاز یک جنگ دیگر را، این بار در غزه اعلام داشتند. طوریکه انتظار میرفت، هر دو با حرافیهای کهنپا از «جنگ بدون انتخاب» دم می‌شورانند و هم‌ردیف انتظار، سیاستمداران مربوط به قدیمه (لیبرال) و حزب کارگر (سوسیال دموکرات) این یاهو سرایی ها را نیز دنباله رفتند؛ به نظر آنان بمباردمان نوار غزه مدلل برای تقدیم سلام به حکومت است.

اندوخته ها به تکرار بما می‌آموزند که حکومت در آغاز هر جنگی تضمین آنرا داده است که این بار شلیک راکتها بالای قریه ها و شهرهای اسرائیلی پایان می‌یابد. ولی بعد از آن هر بار جنگ دیگری به راه انداخته شد و گفته می‌شد که این بار پرابلم «طور نهایی» حل خواهد شد. هر دروغی با ناامیدی همراه شد و باعث توهم زهرآگین قدرت گردید.

در سال گذشته نیتنیاها و همدستان وی برای ما آماده گی شانرا برای لشکر کشی بزرگی علیه ایران نشان دادند، آنان درین مورد برای ما بطور مکرر اعلام داشتند که ایران فکتور «تهدید موجودیت» برای اسرائیل است. و اما برای جنگی در برابر ایران ضرور است تا همدست امریکایی داشته باشیم و این همدست هنوز برای نیتنیاها علامت سبز نداده است، بدین ترتیب جنگ علیه ایران طوریکه وی اعلام داشته، به بهار سال آینده موکول گردیده است.

ولی درین نزدیکیها انتخابات است. ممکن درین رابطه نیتنیاها و بارک با خود گفته باشند: هر گاهی کدام جنگی در برابر ایران براه انداخته نشود، ما به کدام نحوی میتوانیم مسائل را پیریزی کنیم که مطابقت با مبارزه انتخاباتی همکیش ائتلافی دست راستی ما داشته باشد، همان همکیشی که از یکجانب ساکنان مناطق اشغالی و از جانب دیگر فامیلهای ثروتمند تایکون (صاحبان صنایع بزرگ) را در آغوش میکشد. بدین ترتیب با زمان سنجی دقیق، دو ماه پیش از انتخابات سازماندهی برخورداری در جنوب کشور تعمیل میگردد... .

حکومت نیتنیاها- لیبرمن- بارک خود میدانند که بمباردمان غزه و تهاجم نیروهای مسلح حتی یک پرابلم را حل نخواهد کرد. بجاست هر گاهی تذکر داده شود که بارک بتاريخ ۲۷ نوامبر ۲۰۰۸ در- آلمان هم در پست وزیر دفاع در حکومت اهود هولمرتس- آغاز عملیات «سرب ریخته شده» اعلام داشت، این همان جنگی است که گفته میشد برای حماس شکست فاحشی را ببارمیاورد. و اکنون بعد از گذشت چهار سال همان بارک، جنگی را علیه همان غزه راه اندازی میکند. و باز هم ما را با تعمیل عجیبی از قتل و ویرانگری تا آزمانی که بتوانند انظار عامه اسرائیل را تطمیع نمایند، تغذیه میدارند که گویا پرابلم، این بار حل خواهد شد.

ولی همگونی میان جنگی که اکنون آغاز یافته و عملیات «سرب ریخته شده» نه تنها اینکه یک فریبی است، بلکه هر دو بار، امسال و در سال ۲۰۰۸ جنگ هدف روشن سیاسی داشته است: فضای عمومی را مشتعل کردن و ازینطریق در انتخابات پارلمان رأی بیشتر بدست آوردن.

جنگ یکی از افزارهای بسیار پر قدرت بوده و هنوز هم است، تا پرابلمهای اجتماعی را به فراموشی سپرد، که اکنون میتوان از طفره رفتن بحران تشدید یا بنده رهائشی و افزایش همه روزه قیمت مواد خوراکی و نیازمندیهای اولیه مردم و همچنان از تنقیص شدید بودجه در سال ۲۰۱۳ یاد آوری کرد. در آینده نزدیک آنان برای ما موعظه خواهندکرد که آرام باشید و بگذارید که ما ۱۵ میلیارد شیکیل دیگر را برای جنگ بعدی به مصرف رسانیم و اینکه بگذارید ما تنقیصهای مورد نظر در بودجه را در زمینه مدد معاش بیکاران، پشتیبانی از کودکان، مصارف شفاخانه ها، تعلیم و تربیه و زیرساختهای کشور عملی نماییم.

بعضاً به خود دیده و تعجب میکنم: «چه مدت زمانی خلقهای اسرائیل و فلسطین متحمل رنج گردند تا اینکه وضعی به میان آید و ما بلاخره درک نماییم که خشونت نظامی، پرابلم راکتها بالای قرأ و قصابات اسرائیل را حل نخواهند کرد و کودکان سایدرود و اشکلون طفولیت تضمین شده و آرامی را نخواهند داشت؟». ...

کمونیستهای اسرائیل در تظاهرات برای صلح

حتی شبهنگام نخستین روز حمله اسرائیل در روز چهارشنبه دوهفته قبل به ابتکار حزب کمونیست اسرائیل صد ها انسان همراه با سائر فعالان صلح در برابر منزل رهائشی بارک وزیر دفاع در تل ابیب و منزل رهائشی نخست وزیر نیتنیاھو در بیت المقدس، گرد هم آمدند تا علیه جنگ افروزی مجدد حکومت اعتراض کنند. روز بعد که پنجشنبه بود تظاهرات دیگری در تل ابیب، حیفا و بیت المقدس راه اندازی شدند، که درتل ابیب تعداد تظاهرکننده گان به ۵/۰۰۰ نفر میرسید. در کنار سائر مطالب در شعار های شان میخواندیم: «اسرائیل - فلسطین - دو دولت برای دو خلق» و «پول برای آسوده زیستن، نه برای جنگ». در تعدادی از شعارها وزیر دفاع بارک بحیث «تروریست شماره ۱» توصیف شد. ختم عاجل حملات هوایی بالای نوار غزه و آغاز مذاکرات جدی در باره ایجاد دو دولت دایمی و حل صلح آمیز مسائل میان اسرائیل و فلسطین، مطالبه شد. دوف خینین (حداش) نماینده کونیستی در پارلمان اسرائیل اظهار داشت: « اداره نیتنیاھو اصرار بر آن دارد تا از اندوخته ها نیاموزد. قتل رهبران به هیچ وجه راه حل نیست. رهبران در گذشته به قتل رسیدند و رهبران دیگری بالا کشیده شدند، ولی همین حالا مرحله جدیدی از خونریزی و آتش سوزی آغاز یافته است».